

„da ommeti nāme, kus Jummal wottab ár,
„rapuhkida keik wee-pissarad meie silmist.
„Tulle, laps Liso! nutta minno rinnul —
„Willemi suggu selts nuttab meiega. Agga
„Liso ei kuulnud eggat náinud, kui watis üks
„silmi Willemit taffa.“

Siis útles kegi: „núud ma náán, mis õi-
„ge innimenne maksab! Gest olleks ta kure-
„ja wišiga olnud, siis ükski ei olleks temmaast
„suggu piddand, ja meel olleks veel hea, et
„nisuggune láhháb; agga tedda meie málle-
„tame, funni ellame; ja tahhame fa Lisut
„meles piddada.“

Siis láks emma Liso jure, ja útles:
„Lás láhhán moisa palluma, et sa meie per-
„ressé jáád? — tahhad Marri assemele tul-
„la? kohhe wottame sind tútriks wasto!“
Ja Liso kostis: „ei ma fa maiast rahho-
„leia — „Meie praua ei fela sedda mitte,“
hakkas emma jáalle rákima, fest temma mur-
„retseb isse Willemi párrast.“ — Láks fa
moisa, ja olli fa nenda kui ta arwas: wan-
na praua silmad ollid wet tais, tedda nág-

gemas, ja kohhe anti Lisut Marri assemele,
emmaga seddarvisi jutto aiades: „min-
„no al nemmad keik on üllestšaswanud,
„sepárrast on nemmad, kui mo en-
„nese lapsed minno ees — agga, kes
„ommesti woib parrata! ehk fes se teine
„minnia piddi ollema? — mo ennese poia
„poeg, fedda ma emma sullest ollen kasiwa-
„tanud, on wåe peál; ja ma ollen jo mitto
„ford temma párrast nutnud. — Siiski,
„ets se so sündant jálle rómusta, et keik so
„poia minnemist kahhetsevá? Einmasug-
„guse melhhe kássi fussagi sandiste ei woi
„káia. — Olgo innimenne, fes tahtes, fes
„heaga ei kuse, peab kurjaga kuulma —
„agga, kel koddunt jo head wižid, sūs iffa
„lotus rómustab.“ — Jummalá waim juh-
„hatago tedda, ja rómustago meid! út-
les emma, ja láks, tånnades Liso pá-
rast, árra.

Núud piddid esmalt Marri pulmad fog-
gone waiksest sama petud. Agga issa útles:
„siig murretseminne náitab, nago tórguks